

Ted' nemám na mysli šichty, který mívají lidi, jenž pracují třebas v pohostinství ☐ . Ale to, že tenhle poslední víkend, ač měl už standarní dýlku dvou dní, mi venkoncem přišel stejně dlouhej, jako ten předchozí, kdy byl jeden den navíc.

Způsobila to skutečnost, že jsem toho, za tenhle víkend stihla hodně moc a navíc to všechno byly různorodý věci. Když třeba člověk jede na výlet, tak má taky spoustu zážitků a tak, ale někdy pak člověku přijde, že to hrozně moc rychle uteklo. Ale pokud se vám ta náplň času střídá a mění, máte pocit, že ten čas se jakoby natáhnul. A tak vlastně jsem to tentokrát měla i já.

V pátek jsme se sešly hnedle po práci s kamarádkou Katkou a daly si tu "rozlučkovou" prochajdu. A byla to velmi vyvedená prochajda. Já jsem měla pro Katku přichystanej dárek, aby na mě - zvlášt v těchhle podzimních dnech, který má ona hodně ráda - vzpomínala pokaždý, když s Ajdúlinou někam vyrazej. Širokej pletenej nákrčník, kterej si dvakrát omotáte kolem krku a jste jak v hnízdečku. A šlo se. Katka s Ajdou na nás čekaly dole ve vestibulu a Ruuumííček měl taaakovou vám radoost, celej se ovinul kolem Katky, že tu šálu by vlastně ani nepotřebovala ☐ ☐ ☐ a pak se museli přivítat s Ajdúlinou. Je to vždycky vítání takový jako hlučnější a bojovnější ☐ ☐ . Aby nebyla Ajda škodná, vzala jsem jí jako dárek molitanovej balonek. Ooooojeeeeeee! Tak ten byl teda v kurzu ☐ ☐ . Rumíček náš měkkoušek byl z něj úplně hyn. Prooooč von jako nikdá nic takovýhodle krásnýho nedostal?? Proč jenom AjdaaaaAAA? Takovádle úžasnost a von nic! ☐ ☐ . A naopak, Ajda byla celá říčná z jeho žužlobalonku. No takže jasně, furt se to muselo měnit a střídat. A my hlídat. To hlavně v polích, páč Ajdule občas položila balonek někam a šla si čuchat a tak bylo záhodno mít přehled o tom, kde balonek je. Ne že by ho nenašla, to vůbec, ale museli bychom se pak vždycky kus vratet a tma v tyhle dny teda nepočká, že jo.

Užili jsme si to fšící čtyři děsně moc a pak byl ještě čas stavit se u nás doma na kávičce. Páník byl s Tali na otočku na chalupě, kam jeli vyzvednout skříňku, kterou momentálně dává dohromady a tak se Katka nemusela bát, že bude nějaký dusno ze strany Ajdúliny, která k Tali nepojala úplně důvěru ☐ . Ajda tím pádem měla volný pole působnosti a..... děsnou, ale děsnou radost, když objevilia naši hračkárnu. A v ní!!! Tolikatě hraček, který doma nemá! Ne že by neměla, ale chápejte - cizí je vždycky to nejlepší, že jo? ☐ . A tak, zatím co my jsme s Katkou krafaly a Rumíček jí šplhal po rameni, tak Ajda řádila. Především s prdícím prasátkem Potapěčem. Má doma podobný prasátko, ale to halt nejni TAKOVÝHLE

prasátko ☐ . Takže si nadšeně poprdávala bytem a užívala si to. Akorát, když jsme se oblíkaly, že Katka už pojedou domů a my je s Rumajzlíkem půjdeme vyprovodit, otevřely se dveře. Aaaa jééje ☐ Ajda se ozvala, ale pak jí došlo, že vlastně TO JE TA VONA, co si to minule už nenechala líbit a stručně jí vysvětlila, jak to mezi nima bude ☐ ! A tak radši ztichla. Enemže, kdo nebyl zticha byla Taliprtka. Ovšem proto, že ji Brtník držel za kšíry a ona se nemohla jít vítat se mnou a družít s ostatníma. Trošinku cirkus ☐ ☐ . Dopovodili jsme s Rumajzlíkem návštěvu na tramvaj a jak to tak holky mívaj, když se loučej, nechaly jsme ji s Katkou ujet a ještě toho musely tolik doprobrat ☐ . Kdo se ovšem chystal k mému překvapení nastoupit, byl Rumouš. Ten který nemá MHDé rád si hodlal vyrazit na rajz do centra ☐ ☐ . Stopla jsem ho , takže to nestihnul ☐ . A když pak holky odjely, uvědomila jsem si, jak to bylo dobře, že jsme ani nestihly smutnit.

Na sobotu jsem měla od rána naplánováno spoustu, ale spoustu práce, páč chápejte, Jéžišek za dveřima už skorem, že jo, tak musíme vycídit ☐ . Nějaký to cídění mi už před časem naplánovala má zesnulá máteř, když na mě zvrhla tu obří skříň, ložnici už mám taky zmáknutou - a proto se ji Brtník rozhodl aktuálně celou přebudovat - stejně jako loni zadní pokoj ☐ . Asi tradice nějaká. Nová. Předvánoční. Fšak už jsem se ho taky ptala, ešivá na příští rok počítá s tím, že před Vánočkama rozbombardí třeba obýván. Nebo ešče líp kópelku, aby to mělo grády ☐ . Nevim, co se xichtil ☐ . No každopádně, když přestavujete, potřebujete taky nakupovat. A nejlépe v Hornbachu. Takže si vezme Taliprtku, nebo Rumíčka a skočí si tam . Tali se teď zase začla místy chovat jako trotl, takže si chtěl vzít původně Rumíčka, ale to jsem zašlápla, páč ho chci mít pro sebe ☐ . Jen ať se jdou tužit s madáme flekatou, my si uděláme pohodičku. Byl plán. Můj vlastní. A páč byl můj vlastní, můžu si ho taky měnit, jak chci, že jo, takže..... mě pak napadlo, že..... co kdybychom šli vlastně všichni čtyři? Spláchneme tak rovnou hlavní venčení - čokle budou mít socializačku a odpolko se skočí naopak na kratší venčení, místo toho ranního. JO! Sem výborná, jak sem to vymyslela. A dobře jsem to vymyslela, courli jsme se sídlákem, prošli jsme ho skrz a každej jsme si dirigovali svého čoklida. Převážně teda. Páč pokud se Tali vydala s náma s Rumíčkem, měla jsem ji pod taktovkou já. U Hornbachu jsme si čokle rozebrali, cvakli na vodítka a šlo se.

My s Rumíčkem jsme se vydali do oddělení vánoční dekorace. Kam taky jinam, že jo!! ☐ Jeeee tam toho bylooo. Oba jsme byli jak malý haranti. Rumouš unešen z obřích plyšáků všech možných "národností". Nejvíc ho ovšem zaujali tučňáci s kulichem, od těch se

nemohнул odtrhnout. Nějakou dobu taky zkoumal rádoby haskouny a jejich ščenátka. Taktéž boa, který měl přes sebe přehozený obří los bylo zajímavý. A lední medvědi, ti taky byli v kurzu ☐ . Jo a pak ešče taky Satan Klaus, ten ho zaujal natolik, že ho málem povalil. Bylo trošku těžký mu vysvětlit, že to tady není jako v jeho oblíbeným sekáči a hlavně, že tady teda nic kupovat nebudem. Páč jako dát majlant za tučňáka v kulichu, aby ho hnedle s Taliprdem urvali, to nehodlám. ☐ Já měla trošku jiný preference a vždycky když jsem zaplula zkoumat nějakou úzkej prostor, nechala jsem Rumíčka sedět někde trochu bokem. A tam zaujal nějakou paní, které se ptala ešivá si ho může pohladit. Pravila jsem, že může, ovšem s rizikem že jí přepadne Brežněf ☐ Smála se. Do tý doby, než ji přepadnul ☐ . Ne kecám, smála se i potom, co si vycídila brejle. Rumouš byl nadšen. Aspoň nějaká kompenzace za to, že si nemůže vzít žádnýho z tučňáků domů.

Akorát, když jsme mířili do oddělení pro zvířectvo, že by si tam zase pro změnu nakoupil něco Rumíček, potkali jsme se s Talitým. A tak jsme nejdřív zamířili společně do oddělení zahrady, kde jsme se ujali těch nejošklivějších kytek, z výprodeje, kterým již nebude pravděpodobně pomoci ☐ . Nicméně šanci by dostat měly, tak je zkusíme prsknout v dohledný době do záhonu a se uvidí. Já naopak viděla, jak je Tali nesvá z toho, jak ji Brtník vede u košíku s nákupem . Ač předtím prý dokonce na tom koši i seděla a troošku se popovezla. Nemám ráda tohle vodítkový dohadování, kdy se majitel akorát postupně popouzí z toho, jak se pes nepohybuje podle jeho představ a bylo mi jasný, že by za chvíli mohl být i Brtník popuzen ☐ A tak jsem mu pod jakousi průhlednou záminkou milou flekatou odebrala a využila toho k tomu, že se budeme chvíli cvičně pohybovat mezi regálama bez povelování a budeme sledovat, co panička dělá, kam jde a kdy se zastaví. Šlo jí to moc hezky, reagovala a zastavovala se skorem na milimetr. Tak hezky jí to šlo, že zaujala paní prodavačku, která vyhrkla!"Žiš tak krásně poslouchá." Kontrovala jsem tím, že kdyby jí paní viděla venku v reálu, už tak nadšená nebude ☐ a bude se velmi divit. Je ale pravda, že tohle už Tali fakt dobře umí a reaguje i v takhle rušném prostředí, plným lidí a pachů, bez toho, že bych něco říkala. Prostě jsem zastavila a ona usedla. Řekla-li jsem tichým hlasem lehni, předpisově lehla - ten předpisovej leh jí jde fakt výborně-když chce, je z ní hotová vytesaná sfinga.

Chvíli jsme si s paní prodavačkou povídaly na téma Tali životopis ☐ a já toho využila k tomu, že prostě v klidu leží a čeká. Tali pochopitelně ☐ . Protože jsem viděla, že se k nám zase blíží Brtník s Rumíčkem, kterež už si nakoupil pytlík dobrůtek, a bylo jasný, že tohle Tali rozradostní tak, že to Hornbach ještě neviděl, páč nebude vědít ešivá dřív vítat Rumouše,

nebo mu rvát z huby pytlík, který si vzorovaně a šťastně nesl, a já navíc nechtěla, aby přišel o svou radost z toho, že si nese nákup, rychle jsem se s vysvětlením s paní prodavačkou rozloučila a zašla s Flekaticí mezi regály, že si taky něco koupí. Na místě u paní prodavačky nás vystřídal šťastnej Rumoušek. K radosti z nákupu pytlíčku dobrůtek se přidala ještě radost z toho, že je středem zájmu a může zase někoho oblažovat svou radostí ze života. My zatím s Tali v regálu vybraly taky pytlík s dobrůtkama a já zkusila, zda si ho dokáže nést. Dokáže, jen s ním přitom metá nad hlavou kružnice a překusujue ho tak, až to celý podrtí a pytlík otevře ☐ . Takže za náš tým jsem tu uslintanou koudel k pokladně donesla na tom posledním úseku já. Rumíček se nesl hrdě prostorem a užíval si zájmu kolemjdoucích. Moc dobře si byl vědom toho, jak se na něj lidi usmívaj, páč k jeho roztomilosti se přidalo i kouzlo toho, že si svůj nákup nese úplně sám. Že ovšem upoutá i pozornost tvrdýho motorkářskýho týpka, kterej tam šel s kámošem a rozněžněle pravil: “Jee hele, ten je roztomilej, to vono mu to asi chutná, tak si to šel koupit. ☐ ” , to by člověka úplně nenapadlo. Oba čoklidi poté spořádaně usedli u pokladny a čekali, až dojde na placení. Neb bylo jasný, že pak následuje udílení cen a odměn ☐ . Byli jsme jak pojízdněj cirkus a musím je pochválit, že se opravdu chovali vzorovaně a svou dobrůtku si taky zasloužili.

Domů jsme dorazili po jedenáctý, ohařiska se vypleskli na pelechy a my měli volný ruce na to, abychom mohli řídit po bytě. Brtnik v tý ložnici, kterou totálně vyklidil a cosi tam vytváří. Asi pravděpodobně ten úklid mu v mozku iniciuje nějaký spoje pro přestavbu a vždy poté, co vycídím skříně a už zbývá jen umýt okna se spustí jakýsi přestavbový program a jde zcela neočekávaně do akce. Takže teď bydlíme prostě v obýváku. Ze zadního pokoje je šatna, kam se přestěhovaly komody, skříň a není tam moc k hnutí. A já v sobotu naposled viděla, co se děje v ložnici - když ji domaloval, zamknul jí a přestavba probíhá v režimu přísnýho utajení. Vůbec nemám tucha, v čem a jak budu v budoucnosti spát a jak bude vypadat naše ložnice. Krucinál taky už!!! ☐ ☐ Víte jak to šponuje zvědavost? Děsně. V noci se zvědavostí úplně vodkopávám, že jo. Ale tak nejsem vořezávátko nějaký, řekla sem mu hrdě, že mě to vůbec nezajímá, když mi to nechce prozradit. A zkouším, ešivá to z něj pod nějakou neprůhlednou záminkou nevypáčím. Zatím prt. Jen se mi směje. Smeták jeden cynickej ☐ .

Tak jsem šla točit s hadrama do kůchně, abych dotáhla do konce úklid linky a vycídila jsem ji do vysokýho lesku. Taky špajz jsem zvládla vycídit, každá sklenička s marmeládičkou byla otřena, špajz vyšůrována a mám to tam pěkně srovnány. Škoda, že mi to dlouho nevydrží. Vůbec nechápu jak to dělala moje máteř, že měla věci nejen celoročně, ale celoživotně

srovnaný /oblečení v komíncích srovnaný tak, že nebylo vůbec poznat, že si třeba brala tričko odspoda. To nechápu, jak lze tohoto efektu docílit. Snažim se, ale marně, dycinky se mi to celý zhroutí/ . Já i když vracim věci na místo, časem se mi prostě začnou stěhovat. Asi je taky nebaví být furt na jednom fleku □ . No nic, takže prostě jsme měli každéj svou zábavu v jiný místnosti a ohařiska si spokojeně chrupkali. Ono taková větší socializačka dá taky jednomu zabrat. Těch vjemů, pachů, kontaktů, to se to pak ve spaní musí šécko zpracovat. Odpolko jsme si odskočili ven a to jsem s nima šla jen já, páč v ložnici se musí makat, makat, makat. Tali se zase chovala jak blb, tak jsem jí musela zatnout žďabec tipec. Mrzí mě, že nemůže fungovat natolik normálně, aby byly procházky taky normální a člověk si užil to, být venku se dvěma psama. Inu to je prostě Tali.

V neděli ráno se taky vstávalo poměrně brzo, páč se večír vytuhlo zasejc na gaučíku až do rána bílýho, protože jsem byla z toho gruntování zmožená jak Božena. Na odpoledne jsem měla naplánovanou akcičku - dárek pro moji kamarádku Sokola. Sice s předstihem dárek vánoční, ale to nemohl být dárek jen tak, když to byla vlčí přednáška od Tanji Askani. Takže stejně jako v sobotu jsem přehodila hlavní venčení na dopoledne. Brtník vyrazil znovu do Hornbachu, páč mu na kousek stěny došla barva a vzal si s sebou Talimůru. My si s Rumíčkem vyrazili do polí. Jen tááák, couračka a občas trošku toho blbnutí s balonkem. Bylo příjemně, tak se nám to pohodlně couralo. A protože to bylo dopolko, mohli jsme si dovolit trošku zalézt i do stařiny, kde by touhle dobou nemuselo být zaprasíno □ . Hloubš, kde už je to chráněný trním šípku už si netroufám ani za dne. Ale i tak jsme si našli dva bažantíky. Protože bylo po dešti, nechtěla jsem, aby Rumíček lítal po haldách a zbytečně si zahnojil pupek a místo toho jsem mu balonek čtala do vysoký trávy, kde jednak skákal jako kamzík a druhak musel balonek občas pracně hledat, páč mu ho ta vrtošivá vysoká tráva schovala □ . Byli jsme v polích sami, až na jednoho výmaráka, který nás míjel taky s balonkem v kušně . Nebyla jsem si jistá, jestli to není jeden z těch problematických a tak jsme radši zalezli do trávy. Ale ukázalo se, že nikoliv, pesan byl poslušnej a jediný co ho zajímalo byl právě onen balonek. A mně potěšilo to, že mu ho páník bezhlavě neházel, ale pracoval s ním podobným způsobem, jako to děláme my s našima ohařiskama. V populaci běžných pejskařů taková vzácná věc. Na myší louce jsme si s Rumíčkem dali čutačku a pak šel pracovat a hledat, ať si taky trochu ohařiny stříhneme. Na konci polí jsem zjistila, že v týhle části se asi bude zase stavět □ □ . Zas další kousek přírody ubude. Je tím omezen přístup k malému rybníčku a taky vyklučili remízek, kde bydlí srnky. Z toho zbytku křoví akorát jedna vyběhla, tak jsme vyklidili prostor, ať ji nerušíme víc, než rušená je □ . Dovalili jsme dom, kde už byl zpátky i

Talitým. Udělala jsem ohařiskům pozdní snídani, nám kávičku a pak jsme se rozešli do svých "domovů" □ . Neboli Brtník do ložnice budovat a já dokončit cídění kůchně. Zařádila jsem si dokonale. Očistila jsem veškerou květenu, ospršila ji, tím pádem jsem měla volný veškerý police, který jsem vzala z gruntu stejně jako vršek linky, lustry, světýlka, rozebrala jsem dokonce i digestoř, vyprala filtry... no..... šéecičko jsem to vypucovala a byl akorát čas na pozdní oběd. Po něm jsem vytáhla ohařiska na chvíli ven a pak.....pak už jsem mazala, abych byla včas na místě srazu se Sokolem, abychom ještě před přednáškou stihly pokecat u kávičky. To byl panečku víkend plnej zážitků!